
МЕДИА МОНИТОРИНГ

7 юни 2013 г.

[Източник: scrap-bg.com](http://scrap-bg.com)

Заглавие: Отчетност на пункт за черни и цветни метали

Линк:

Текст:

В ЗДДС не е предвидена изрична задължителна регистрация за доставките на стоки и услуги по приложение №2 от закона. В случай, че за дейността Ви се изисква разрешително или регистрация по реда на ЗУО и регистрацията по ЗДДС е условие за получаване на разрешителното/регистрацията по ЗУО ще е необходима регистрация на това основание.

Доставките на стоки и услуги по приложение №2 от ЗДДС са уредени в глава 19"а". Съгласно чл. 163а ал. 2 данъкът за тези доставки е изискуем от получателя – регистрирано по ЗДДС лице, независимо дали доставчикът е данъчно задължено или данъчно незадължено лице.

Самоначисляването се извършва по реда на чл. 163б с протокол по чл. 117 от закона. Правото на приспадане на данъчен кредит за получените от Вас доставки и редът за упражняването му са по общите правила на закона.

Счетоводното отчитане на изкупуваните отпадъци се извършва съгласно СС 2 Отчитане на стоково-материалните запаси и в зависимост от дейностите, за които са предназначени, за Вас те се третират като стоки или материали.

Относно специалната отчетност, предвидена в законодателството за опазване на околната среда и управление на отпадъците, е препоръчително да се консултирате със специалист-еколог.

При покупки от физически лица следва да удържите и внесете окончателен данък по чл. 38 ал. 10 от ЗДДФЛ.

Данъкът се внася по реда на чл. 65 ал. 1 в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляване на дохода от предприятието и се декларира по реда на чл. 55 ал. 1 в срока за внасяне на данъка.

В срок до 30.04. на следващата година подавате и справка по чл. 73 от ЗДДФЛ.етност

[Източник: news.plovdiv24.bg](http://news.plovdiv24.bg)

Заглавие: Откраднат автомобил бе открит на части в незаконен пункт за скрап

Линк:

Текст:

Откраднат автомобил бе открит на части в незаконен пункт за изкупуване на скрап край село Труд. Вчера в полицията е бил получен сигнал от 50-годишна жена, че от землището на село Царимир близо до стопанисван от семейството ѝ рибарник е бил отнет лекотоварен "ЖУК" без регистрационни табели, който не бил в движение.

В резултат на бързите действия на полицаите, колата е била открита в пункт за изкупуване на метални отпадъци, стопанисван от И.Т. /32 г./ и баща му А.Т. /56 г./ от Труд. При проверката на самия пункт служители на РИОСВ установили, че обектът работи без надлежно разрешение и в нарушение на разпоредбите на Закона за управление на отпадъците. Пунктът заедно с наличните в него вещи е запечатан.

Източник: greentech.bg

Заглавие: Кажете на Еврокомисията какво мислите за рециклирането

Линк:

Текст:

Европейската комисия иска да знае дали смятате, че законодателството на ЕС за рециклирането и неговите цели в тази сфера се нуждаят от преразглеждане – и как. Резултатите от допитването ще бъдат използвани за подпомагане развитието на потенциално ново законодателство за предотвратяване на отпадъците и стимулиране на повторната употреба и рециклирането като

част от по-широк преглед на политиката за отпадъците през 2014 година. Граждани, фирми, неправителствени организации, държавни органи и други заинтересовани страни са добре дошли да споделят мнението си до средата на септември 2013 година.

Съществуващото европейско законодателство за отпадъците поставя ясни цели за повторната употреба и рециклирането на отпадъците и за намаляването на депата. До 2020 г., например, 50% от общинските / битови отпадъци и 70% от отпадъците от строителство и разрушаване следва да се рециклират или използват повторно.

Тези цели до момента са довели до значителни подобрения из няколко държави-членки, показвайки какво може да се направи бързо, с минимални разходи и създаване на много работни места. Но повишаването на цените на суровините добавя важен икономически императив за подобряване на управлението на отпадъците. Последните разработени документи като Пътната карта за ресурсна ефективност и предложението за 7-ма Екологична програма за действие обясниха икономическите и екологичните ползи от разработването на схема за по-ефективно използване на ресурсите и икономика на рециклирането.

Това ще изисква:

- По-нататъшно предотвратяване на генерирането на отпадъци,
- Повишаване на рециклирането и повторната употреба до техните максимални възможни нива,
- Ограничаване на изгарянето на материали, които не са годни за рециклиране,
- Постепенното премахване на депонирането до 2020 година.

Комисията сега проучва дали и как целите на ЕС за отпадъците следва да бъдат адаптирани за постигането на тези цели. Консултациите ще търсят и мнения относно необходимостта от засилване на съществуващите цели или въвеждане на нови такива. Възможностите включват поставянето на нови цели за предотвратяване на отпадъците, диференцирани цели за различните потоци отпадъци, материали и продукти. Поставя се и въпросът дали да бъдат въведени по-строги цели за повторна употреба и рециклирането, за депонирането и намаляването на отпадъците, както и как тези норми следва да бъдат адаптирани към конкретното положение на всяка държава-членка.

Въз основа на резултатите от обществената консултация Комисията ще определи основните възможности за развитие на целите. През 2014 г. ще бъде изработено законодателно предложение в контекста на прегледа на политиката за отпадъците.

[Източник: dnevnik.bg](http://dnevnik.bg)

Заглавие: Проф. Пол Конет: Стратегията за нулеви отпадъци спасява не само ресурсите, но и хората

Линк:

Текст:

През последните 28 години британският професор Пол Конет е посветил основно времето си на това да обикаля света, за да споделя един успешен подход в управлението на отпадъците. Това е т.нар. стратегия за нулеви отпадъци (Zero waste) Изследователската му работа в тази сфера го отвежда в 49 американски щата, 7 канадски провинции и 55 други страни, където е изнесъл доброволно над 2500 обществени беседи. Изнася две презентации и пред Комисията за устойчиво развитие към Обединените нации. Миналата седмица професорът посети и България.

Конет е водещият автор на книгата "Нулеви отпадъци: Революция в развитие" и е един от главните експерти, които участва в документалния филм "Бунище Земя" с Джеръми Айрънс.

Завършил е Университета в Кембридж и има докторска степен по химия от Дартмут коледж. От 1983 г. той преподава химия в университета "Сейнт Лорънс" в Кантон, щата Ню Йорк, където специализира химия на околната среда и токсикология. Оттегля се от преподавателската си позиция през 2006 г.

Професор Конет, срещаме се точно след участието ви в кръгла маса за управление на отпадъците в България. Как ви се сториха нагласите на участниците към темата? – Лекторът преди мен от Австрия се изказа срещу концепцията за нулеви отпадъци (Zero waste), като явно подкрепяше инсинераторите.

Много северни европейски държави подкрепят този подход, но според мен инсинераторите не са устойчиви, защото, ако изгорите нещо, трябва да извървите целия път отново от самото начало – извличането на суровини, транспортирането им на големи разстояния от другия край на света и т.н. Не можем да го считаме за устойчиво. Затова ние стигнахме до алтернатива на силната зависимост от сметища, както и на алтернатива на инсинераторите – това е стратегията нулеви отпадъци.

Как най-общо може да се обясни този подход в управлението на отпадъците? – Най-същественото на тази стратегия е добрата комбинация между отговорност на общността, която стои в единия ѝ край, и отговорността на индустрията в началния ѝ край.

Що се отнася до отговорността на общността, тя е свързана просто със спазването на трите R's – Reduce, Reuse, Recycle. В тази вече всеизвестна схема е пропуснато само компостирането, което според мен е дори по-важно от рециклирането, особено в случая с България в настоящия момент.

Преди концепцията за нулеви отпадъци се смяташе, че всичко зависи от общността и че тя трябва да намери начин да се справи с всичко сама, независимо от това какво прави индустрията. Според нас индустрията има своята важна роля, която се дефинира с едно четвърто R: Redesign. Общността трябва да свърши своите задължения по намаляването на отпадъците, които изхвърля, по повторната употреба, рециклирането и компостирането им, но индустрията трябва да подобри работата си по изработката на

продуктите. Това ще ѝ отнеме малко повече време, но сме си задали срок до 2020 г. да постигнем тази цел. Може би в България редизайнът ще изисква още по-дълъг период, вероятно до 2030 г.

И как се стига на практика до подобен краен резултат – без никакви или почти без отпадъци?

Zero waste се състои от десет основни стъпки до нулевия отпадък.

Първата стъпка е разделянето на отпадъците още при източника. Ако организираме хората да разделят боклука си у дома или на работното си място, вече не говорим за боклук и отпадъци, а за ресурси.

Втората стъпка е събирането им от врата на врата.

Много е важно да се събират и отделят биологичните отпадъци, които да се използват после в земеделието. Иначе системата няма да работи. Земеделците имат нужда от биологичния отпадък, който да се върне обратно в почвата, а жителите в града трябва да го изнесат от градовете, защото това, което остава след това, вече е в пъти по-лесно да се събира и усвоява – това се метали, пластмаса и хартия. Затова първото съществено нещо е да се погрижим да отделим и изнесем биологичния отпадък.

Какво следва след изнасянето на биологичния отпадък?

Третата стъпка е компостирането. Четвъртата – рециклиране и възстановяване на материала. Петата е намаляване на отпадъците, повторната им употреба и поправка. Тя може да се комбинира с деконструкцията на сгради например и с работа със строители.

Тук е много важно да се изградят обществени центрове за повторна употреба и поправка. Така че едно от нещата, което бих направил аз в София, е да възстановя "селищата" или с други думи – малките общности в големия град, именно чрез тези центрове. Те са много атрактивни за хората, защото са и подход за справяне с бедността, а и създават работни места. Хората в големия град трябва да се справят с анонимността и отчуждението например и тези центрове са един добър начин към това.

Един такъв център - Urban Ore в Бъркли, в Калифорния, печели брутно по 3 милиона долара годишно и има 27 добре платени работни места на пълен щат.

Как може да се измери резултатът от изпълнението на тези стъпки?

С примера на голям град като Сан Франциско да кажем: там населението е 850 000, а свободното пространство е изключително малко. До 2000 г. градът е успял да спаси 50% от изхвърленото от сметището, до 2012 г. – спасеният ресурс е цели 80%, като крайната им цел е до 2020 г. да сведат боклука си до нулата.

Над 200 общности в Италия са усвоили над 70% от отпадъците си, които в крайна сметка не са стигнали до

бунище или инсинератор. Някои от градовете го правят за отрицателно време – като Новара (град в близост до Торино с 100 000 души население), което за 18 месеца постига 70% спад на неусвоения боклук.

Белгийската провинция Фландрия с 6-милионно население отклонява 73% от отпадъците си от депо.

Това задоволително ли е или може да се направи още нещо?

– Има и следващо ниво, защото може и е редно да се направи нещо с т.нар. остатъци – това, което е останало след всички тези стъпки и не може да се рециклира, след като сме намалили, използвали повторно, рециклирали и компостирали.

Отново ще цитирам примера със Сан Франциско. Там има три цветни контейнера – един за биологичния отпадък, друг за рециклируемите и един за остатъците.

Така че според нашата стратегия шестата стъпка трябва да са инициативи за минимизиране на боклука. С други думи, това е последен опит да се намали боклукът с различни съвети: Използвай стъкло и метал вместо пластмаса, предлагай бутилки за многократна употреба... Класически пример на подобна инициатива е Ирландия, която наложи 15 евроцента за полиетиленова торбичка и употребата им спадна с 92%. В Онтарио, Канада, хората използват повторно бутилки над 60 години. В Италия няколко вериги магазини предлагат автомати с много чучури, които позволяват на клиентите си да пълнят повторно опаковките с шампоан и битови препарати например. Такъв е, да кажем, Effecorta.it в Тоскана.

Седмата стъпка са икономическите стимули. Колкото повече боклук правиш, толкова повече плащаш. В Сан Франциско например имаш право на три безплатни чувала за рециклируеми отпадъци, три биоразградими и един за остатъци, който се заплаща – колкото повече такъв непоправим боклук правиш, толкова повече плащаш.

Има различни подходи за практическата реализация на тази стъпка. Например в Сиатъл се предлагат различни размери чували – малък, среден и голям, на различни цени. При тази система има значително намаляване на неразградимия боклук. В италианския град Вилафранка д'Асти с 3000 население спадът със 70% на този тип отпадък стига до 85% заради системата "заплащане на чувал".

При стъпка осем индустриалната отговорност и отговорността на общността се сблъскват лице в лице. Това е етапът на изграждане на съоръжения за сортиране и проучване на остатъчните отпадъци. Тези съоръжения се поставят точно пред входа на сметището за отпадъци и така камионите с отпадъци не могат да ги пропуснат, а отпадъците да попаднат директно в депото, без да бъдат прегледани и сортирани от съоръжението.

Как се сортират подобни отпадъци, на какъв принцип?

– От всички остатъци, които минават през лентата на това съоръжение, работниците извличат още известно количество рециклируем материал, който може да се определи като позитивното сепариране. На лентата се отделят и допълнително количество опасни отпадъци, както и още нерестицируеми, а на края има и замърсен биологичен отпадък. Тази последна фракция не се пипа от работниците на лентата. Тя е т.нар. негативно сепариране – част от остатъчните отпадъци, която преминава към вид компостиране, което да стабилизира биологично тези отпадъци над земята, за да минимизира замърсяването под земята, което следва.

Тук в България бихме могли да си изберем подходящ успешен модел. И все пак имаме огромен проблем с разделното събиране на съвсем начален етап от много време насам. Имате ли обяснение за това?

– Големият проблем в цялата тази система е липсата на политическо лидерство. Ние открихме, че постигането на нулеви отпадъци се случва на ниво общности. С други думи – необходимо е да се фокусираме върху местните политически власти. Добрият местен лидер, освен че трябва да взема добри решения, трябва и да работи заедно с активистите.

Това, което ние правим, е да разработваме работещи модели, които хората и общностите на местно ниво директно да копират. Това са различни успешни модели, които са подходящи за различна големина общности в комбинация обаче с добър местен политически лидер, който да го реализира.

Какъв модел е подходящ за България, за да справи с боклука си и да го превърне в ресурси, които да използва?

– В този момент в България изглежда доста трудна ситуацията, защото трябва да започнете от много начална фаза. Това по някакъв начин е добре, защото вие може да избегнете грешките на северните европейски държави, които построиха инсинератори, а те са изключително скъпи, създават много малко работни места, не са добри за икономиката и със сигурност не са устойчиви.

Как бихте подхождали вие, ако трябваше да решите проблема с боклука в България?

– Първо ще институционализирам събирането на боклука по модела "от врата на врата". Приоритет ще бъде получаването на чисти биологични отпадъци и установяването на компостери в селските райони – много повече малки за сметка на големите. Ще работя сериозно с две групи – собствениците на ресторанти и хотели, защото те произвеждат голямо количество от биологични отпадъци, както и с фермерите, които да стимулирам да компостират органичните отпадъци правилно. С този подход ще постигна повече в посока индивидуалната отговорност на хората в общността.

В България вече се обсъжда създаване на регионалните сметища. Следващата стъпка ще бъде да поставя в тях и съоръженията за сортиране и проучване на остатъчните материали.

Всичко по-нататък в програмата ще бъде в пъти по-лесно за реализиране след тези основни стъпки –

отделяне на биологичния отпадък, компостирането му, изграждане пред всяко депо на съоръжение за сортиране и проучване на остатъчните материали. Така вече, на този етап вие бързо ще се ориентирате къде сте и какво правите.

Какъв е краят в тази стратегия за нулев отпадък?

– Деветата стъпка е подобряване на дизайна на продуктите и техните опаковки, което е работа на индустрията. След проучването и изследването на остатъчните отпадъци информацията от това се подава именно към индустрията, за да може тя да подобри своя продукт и в следващия кръг от стъпки остатъците да са още по-малко.

И десетата стъпка е едно депо за неразградими отпадъци, което е далеч по-малко от всяко друго сметище и далеч по-безопасно от пепелта, която ще получите, ако построите инсинератор.

И ето голямата разлика между стратегията на австрийския лектор за създаване на инсинератор и нашата стратегия за нулев отпадък. Той ще построи инсинератор, от който крайният резултат е сметище за пепел. Това, което аз бих построил, е съоръжение за преглед и изследване на отпадъците пред депата. Ключовата разлика в тези два подхода е, че инсинераторът изгаря тези неразградими отпадъци и така ги прави невидими за индустрията. Всички лоши продукти, които произвежда индустрията, изчезват в дима.

Целта на нашата стратегия е да ги направим видими. Те са грешка на индустрията, не са устойчиви и трябва да бъдат подобрени, след като ги изследваме.

Индустрията отворена ли е към този подход, съдейства ли ви?

– Добрата новина е, че индустрията, която произвежда устойчиви продукти, които издържат на времето и имат дълъг живот, е на наша страна. Има редица големи и устойчиви компании, които вече интегрират стратегията на нулевите отпадъци в системата си. И спестяват пари чрез нея.

Програмите за нулеви отпадъци възстановяват на "XEROX Европа" 95% от първоначалния материал, който компанията е използвала за производство на копирните си машини чрез връщане на старите употребени машини. Корпорацията получава обратно копирни машини от 16 различни държави, транспортира ги в складове в Холандия, където те се разглобяват на дребни части, годните от тях се възстановяват и използват повторно, друга част се рециклират. Това спестява на XEROX 76 млн долара годишно.

Когато разглеждах този техен план, те ми казаха: "Ако трябва да сме искрени, професор Конет, правим всичко това не толкова заради околната среда, а защото пестим огромни разходи за производство."

България има доста планове за рециклиране, доколкото аз разбрах от срещите си тези дни тук. Това е много добра новина.

А какво се случва преди първата стъпка, към консуматорството имате ли стратегия?

– Важно е да приемем предизвикателството ултимативно и да решим как да се справим с основния проблем, който седи в основата на всички други проблеми, а именно световното консуматорство. Проблемът е, че хората в днешно време го харесват, те обичат да си седят у дома пред телевизора и да си харесват от рекламите още и още продукти, които да си закупят в мола през уикенда.

Ако погледнем Америка днес, ще се уверим, че консуматорският модел не работи. Под повърхността на това изкуствено консуматорско щастие, базирано на американската идея, че "колкото повече консумираш, толкова по-щастлив ставаш", има скрита много депресия, стрес и видимата част са например покачващият се брой самоубийства.

Тогаво каква е правилната посока?

– Трябва да изградим общество, което да има различна форма на щастие, базирана на човешките взаимоотношения и връзки. В този смисъл трябва да увеличим възможностите и местата за контакти и комуникация между хората в обществото. Така постигаме нещо, което е устойчиво – има я безграничната човешка способност на обич и създаване на приятелства, която трябва да използваме.

Тук България е по-близо до този начин на живот, отколкото сме ние, американците. Затова и толкова акцентирам на създаването на тези центрове за рециклиране и втора употреба, които могат да възвърнат малките общности, които имахме в малките градове и села.

Когато говорим за стратегията за нулеви отпадъци, можем да кажем, че тя не е само за спасяване на ресурси, а и за спасяване на хората и техните общности.

Източник: citybuild.bg

Заглавие: Първа копка на депото за битови отпадъци в регион Габрово

Линк:

Текст:

Събитието ще се състои от 11.00 часа на територията на съществуващото сметище в с. Гръблевци. Бенефициентът по проекта община Габрово и партньорът община Трявна избраха официалния старт на строителството да бъде поставен четири месеца след старта на реалните строителни работи. Така гостите ще присъстват на една церемония, която освен традиционни наричания за успех и добър финал, ще демонстрира и напредък, базиран на реално осъществени дейности по проекта, казват от община Трявна.

Първата копка ще бъде направена от Н.Пр. Харри Салми, посланик на Република Финландия, Таня Христова, кмет на община Габрово, инж. Драгомир Николов, кмет на община Трявна и Анатоли Петков, представляващ обединението „Еко Гео Димас“ - изпълнител на СМР по проекта. Сред гостите на церемонията ще бъдат представители от МОСВ, кметове и експерти от над 30 общини, представители на фирми и граждани.

След официалната част по първата копка, от 12:00 часа ще бъде проведена начална конференция, която ще се състои в зала "Възраждане". На форума са предвидени дискуссионни панели с участие на представители на общини, реализиращи проекти за изграждане на нови системи за управление на отпадъци, както и от общини с вече изградени депа. Целта на дискусиата е обмяната на опит и споделянето на добри практики.

[Източник: dnevnik.bg](http://dnevnik.bg)

Заглавие: Пет фирми взеха награди за зелени практики

Линк:

Текст:

"Загорка" и "Девня цимент" си поделиха наградата "Зелен бизнес" за 2013 г. в категорията голяма компания, а за малко и средно предприятие са отличени детска кухня "Макарон" и "Топливо", съобщава "Капитал Дейли". Специален благодарствен приз е получил и "Мобител".

Събитието е част от националната кампания "Зелена България" на Министерството на околната среда и водите (МОСВ). Тя се организира за трета поредна година, но за този период броят на участващите фирми постоянно намалява. Докато през 2011 г. в инициативата се включват над 80 фирми, миналата година участниците са малко над 30, а тази година те са едва 10 компании.

Според критериите за избор на наградените проекти и инициативите им трябва да са техни собствени и

да не са свързани пряко с основния предмета на дейност. Те трябва да са изцяло финансирани от компаниите и да имат мащабно и дългосрочно въздействие.

"Загорка" получи наградата за инициативата си "Зелен офис", която стартира през 2011 г. с цел да се намали употребата на вода, електричество и консумативи. Във фирмата рециклират 95% от хартията в офиса си, както и 80% от всички останали отпадъци. "Загорка" използва собствен водоизточник за напояване на градината. През тази година ще приключи строежът на нов склад, който ще бъде първият сертифициран по английски стандарт BREEAM в рамките на групата Heineken.

Производителят на цимент в Девня, който е част от италианската група Italcementi, беше отличен заради усилията си да налага екокултура сред служителите си. Освен чрез инициативи за засаждане на дръвчета и събиране на отпадъци компанията организира и различни конкурси на зелена тематика. В момента предприятието инвестира 160 млн. евро в изграждането на нова циментова пещ, което ще й позволи да прилага най-добрите европейски практики.

В групата на средните предприятия "Топливо" получи приза за стратегията си "Екосъмишленик". Тя включва например печатане на рекламните материали на рециклирана хартия, ограничено използване на найлонови торбички в магазините на фирмата. "Като търговци на строителни материали неминуемо сме един от замърсителите и затова полагаме огромни усилия за опазване на околната среда", каза управителят Светлин Йонов.

Детска кухня "Макарони" е отличена за инициативата си "Подарявам усмивки". Пунктовете на кухнята са оборудвани със специални контейнери, в които клиентите изхвърлят опаковките, след като ги измият, смачкат или нарежат. После отпадъците се предават за рециклиране, а получените пари се даряват на дете без родител в района на Пазарджик.

Специалният приз на "Мобител" е за ежегодната ѝ дарителска програма "Екогрант", с която компанията финансира малки, но стойностни проекти в областта на екологията.